

Эсэ
Мама...

- Мамачка, маці, матуля! – словы гэтыя гучаць музыкай душы, самаахвярнасці, пяшчоты. Нараджэннем сваім, першымі рухамі, першымі гукамі мы абавязаны ёй, Маці.

Яна радавалася нашай першай усмешцы, першым крокам. Пацалунак маці, словы яе суцяшалі і гаілі боль лепш за любыя лекі. З яе, бы са жвавай і гаючай крынічкі, пачынаецца ўсё самае лепшае ў чалавеку, у ёй – выток светлага пачуцця адданасці Бацькаўшчыне, якую мы называем дарагім і сакральным іменем – Маці.

Беражыце сваіх матуль, паважайце! Не саромцеся праявіць свае пачуцці да яе. Не саромцеся папрасіць прабачэння за свае ўчынкі. І ведайце, што нашы матулі живуць толькі дзеля нас.

Людзі! Беражыце сваіх матуль! Сапраўдная Маці чалавеку даецца аднойчы.

Іўлюшкіна Мілана, 9 клас